

Sygn. akt IX C 449/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział IX Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Dariusz Leszkiewicz

Protokolant: Łukasz Jędrzejwski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 146,58 zł (osiemnaście tysięcy złotych 58/100) wraz z:

a) ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 1076,77 zł (tysiąc siedemdziesiąt sześć złotych 77/100) od dnia 5.06.2015r. do dnia 7.07.2015r.,

b) ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 146,58 zł (osiemnaście tysięcy złotych 77/100) od dnia 8.07.2015r. do dnia 31.12.2015r.,

c) ustawowymi odsetkami za opóźnienie w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 146,58 zł (osiemnaście tysięcy złotych 77/100) od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty,

2. umarza postępowanie co do kwoty 930,19 zł (dziewięćset trzydzieści złotych 19/100),

3. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 201,40 zł (dwieście jeden złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IX C 449/15

UZASADNIENIE

Powód **P. G.** wytoczył powództwo przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę kwoty 2715,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17.02.2015r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną w jego samochodzie na skutek zdarzenia z samochodem objętym ubezpieczeniem w pozwanym towarzystwie wywodząc, iż ze skrzyni ładunkowej ubezpieczonego samochodu wypadł kamień, który uszkodzi szybę, czołową samochodu powoda, zaś pozwany pomimo, iż zobowiązał się do zlikwidowania szkody do dnia 16.06.2015r. nie uczynił tego. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany **Towarzystwo (...) w W.** wniósł o oddalenie powództwa w całości wywodząc, iż w dniu 6.07.2015r. została przekazana powodowi kwota 930,19 zł, a tym samym – w ocenie pozwanego – wypłacone odszkodowanie zrekompensowało powodowi szkodę. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powód cofnął pozew w zakresie wypłaconego odszkodowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest właścicielem samochodu marki A. (...) /bezsporne/.

Szyba czołowa przedmiotowego samochodu uległa uszkodzeniu na skutek zdarzenia z samochodem ciężarowym. Ze skrzyni ładunkowej samochodu ciężarowego wypadł kamień, który uszkodził szybę czołową samochodu powoda. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego /bezsporne/.

Pozwany ustalił i wypłacił powodowi w dniu 7.07.2015r. odszkodowanie w wysokości 930,19 zł.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego powoda (k. 26).

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda wyniosła 1076,77 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego (k. 36-45, 64-65).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę

pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w „Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe”, Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy samochodu powoda, który doznał uszkodzenia w wyniku zdarzenia ze sprawcą ubezpieczonym przez pozwanego.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść 1076,77 zł brutto.

Biegły zaopiniował, iż szyba czołowa uszkodzonego pojazdu podlega wymianie. Biegły zaopiniował, iż zasadnym będzie wymiana na nową szybę w kategorii Q. Jakość i technologia części kategorii Q jest taka sama jak części oryginalnych. Na rynku regionalnym biegły ustalił występowanie takiej szyby.

Biegły ustalił stawki robociznogodziny dla prac związanych z wymianą szyby w oparciu o obowiązujące stawki ustalone przez specjalistyczne zakłady zajmujące się wymianą szyb na rynku regionalnym.

Przyjęta przez biegłego stawka za robociznę umożliwiła powodowi przywrócenie stanu samochodu sprzed szkody, zwłaszcza, iż powód wybrał rozliczenie kosztorysowe.

Również w ocenie Sądu zastosowanie szyby kategorii Q spowoduje, iż pojazd powoda zostanie przywrócony do stanu sprzed szkody.

Pojazd powoda ma 16 lat. (...) nie jest serwisowane. Przebieg w chwili zdarzenia wynosił 242000 km. Badania powłoki lakierniczej wskazują, iż każdy element blacharki przechodził prace lakiernicze. Dokumentacja fotograficzna przedmiotowego auta wskazywał, iż auto nosiło ślady zużycia eksploatacyjnego, posiadało wgniecenia. Powód zleca naprawę auta poza autoryzowanym serwisem z wykorzystaniem części nieoryginalnych.

W tym stanie rzeczy wyliczenie kosztorysowe szkody w oparciu o część jedynie bez loga producenta auta nie spowoduje, iż stan auta powoda nie zostanie przywrócony do stanu sprzed kolizji albowiem do naprawy zastosowano zamiennik odpowiadający oryginałowi, który nie wpłynie na bezpieczeństwo i dalszą eksploatację pojazdu, zaś rzetelna informacja o przyczynie wymiany szyby, jakości i miejscu wymiany szyby nie spowoduje utraty wartości pojazdu, zwłaszcza iż powód w innych naprawach auta nie stosuje oryginalnych części zamiennych.

Odnośnie wysokości szkody powiększonej o podatek VAT należy wskazać, iż na podstawie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17.05.2007 r. (III CZP 150/06, publ. OSNC 2007/10/144, biul. SN 2007/5/9), z którą Sąd orzekający w pełni się zgadza – odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, ustalone wg cen części zamiennych i usług, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług (VAT) w zakresie, w jakim poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Biorąc pod uwagę, iż zakład ubezpieczeń częściowo naprawił szkodę i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 930,19 zł, co było bezsporne, należało uwzględnić roszczenie powoda na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić różnicę między wyliczoną szkodą przez biegłego, a częściowym jej naprawieniem tj. 146,58 zł, o czym orzeczono w pkt 1 i 3 wyroku.

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody miało miejsce 5.05.2015r., a termin 30 dni upłynął 4.06.2015r., a tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek za opóźnienie od dnia 5.06.2015r. do dnia

zapłaty części odszkodowania od kwoty 1076,77 zł ustalonego odszkodowania i dalszych odsetek od dnia 8.07.2015r. od kwoty pozostałej części nieuiszczonego odszkodowania w kwocie 146,58 zł.

Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc.

Żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów sporządzonej kalkulacji naprawy w ocenie Sądu było niezasadne.

Jak wskazano, we wstępnej części zważeń, pozwany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła, zaś poszkodowany nie może przyczynić się do zwiększania szkody.

W ocenie sądu w niniejszej sprawie zbędnym było zlecenie przygotowania prywatnej kalkulacji naprawy z uwagi na zakres uszkodzeń.

Powód, bez większych trudności, był w stanie ustalić realny koszty usługi wymiany szyby wraz z kosztem zakupu nowej szyby w specjalistycznym zakładzie naprawczym.

Powyższe stanowisko potwierdzają twierdzenia powoda prezentowane podczas zadawania pytań biegłemu podczas złożenia przez biegłego ustnej, uzupełniającej opinii.

W tym stanie rzecz powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Powód cofnął pozew w zakresie uiszczonych częściowego odszkodowania, dlatego też z mocy art. 355§1 kpc postanowiono jak w pkt 2 sentencji.

O kosztach postępowania sądowego postanowiono w myśl art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Sąd zastosował metodę stosunkowego rozdzielania kosztów.

Powództwo zostało uwzględnione w 40%, a tym samym nie można było uznać, iż powód uległ tylko co do nieznaczonej części swojego żądania. Również powództwo w niniejszej sprawie nie zależało do wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W tym stanie rzeczy powodowi przysługiwały koszty sądowego w stosunku do uwzględnionego powództwa pomniejszone o koszty należne pozwanemu w stosunku do oddalonego powództwa.

Natomiast koszty zaliczki uiszczonej na biegłego, a niewykorzystane na wypłatę wynagrodzenia biegłego podlegały zwróceniu powodowi.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd postanowił zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd przyznał wynagrodzenie w wysokości jednokrotnej stawki mając na uwadze nieskomplikowany charakter sprawy i standardowe czynności dokonane przez pełnomocników w toku procesu.